

ingen Grund til Uenighed om, hvor det skal ligge. Smidlertid have flere Talere, ja, jeg kan sige alle de foregaaende Talere, berørt dette Punkt, og det er jo for øvrigt ganske naturligt, da det staar her i Forslagets første Paragrafs første Linie, saaledes som det er vedtaget i Landstinget, at det skal ligge i Ribe. Ingen vil da kunne forundre sig over, at jeg, som har den Ære at repræsentere Ribe, saa længe jeg indtager denne ærefulde Plads, ogsaa vil kæmpe med Næb og Klør for at gaae gamle Ribe, saa godt jeg kan. Det forekommer mig, at der er faldet stærke Domme over for Ribe. Man maatte saaledes næsten tænke, at jeg, naar jeg skulde derhen til min Valgkreds, skulde paa en Rejse til Sibirien eller Grønland eller en anden Udfrog hos halviviljerede Folk. Den første ærede Taler tillod sig den Bemærkning — ja han spaaede ligefrem paa det Punkt — at det blev ikke i Ribe, det kom til at ligge. Ja, det ved han nu ikke og jeg heller ikke, men foreløbig indeholder Lovforslaget jo dog den Bestemmelse. Jeg vil nu haabe, det bliver i Ribe, hvis vi da saa et saadant Seminarium. Det samme ærede Medlem sagde endvidere, at Ribe var saadan en affides Krog, og det samme sagde den ærede sidste Taler (B. Sjørgensen); saadan en Udfrog var det da aldeles urimeligt og unaturligt at jage disse stakkels unge Kvinder, som skulde uddanne sig til Lærere, hen til. Men hvad er det for en Tale? Vi have jo nu Jærnbaner lige fra Fredericia til Bramming og derfra til Ribe og videre derfra op til Lønder og Thyland, saa Ribe er dog virkelig ikke saadan en Udfrog, man ikke kan komme til. Det kan til en vis Grad siges til Dato om Ranum, at det ligger i en Udfrog — ja man kan ikke en Gang sammenligne Ranum med Stagen, for der have de nu Jærnbane til. Nej Sagen er den, at Ribe er ingenlunde saadan en Udfrog, den har sine Jærnbaneforbindelser, og den er jo bleven meget udvidet og udviklet, siden vi fik Forbindelsen Syd fra. Det ærede Medlem fra Svendborg (B. Sjørgensen) og lige saa det ærede Medlem fra Sønderj (Højmar) repræsentere jo Kredse, hvorfra de Kvinder, der ville besøge et saadant Seminarium, ville have nemmere til Ribe end til Silkeborg, thi for Dernes Vedkommende maa man dog indrømme mig, at Sjælland, Fyn, Lolland, Falster og Bornholm ad vor nuværende Hovedroute have nemmere til Ribe end Silkeborg. Derfor forekommer det mig, at det er lidt umotiveret, naar de saaledes ville gøre Ribe til en Udfrog, der ligger langt borte, ganske ligesom man tænker sig Grønland, Færøerne

o. s. v. Nej, vi høre dog endnu til Danmark, og Ribe ligger jo ogsaa heldigvis endnu i Danmark. Saa kom min ærede Sidemand med en Afbrydelse, som jeg talter ham for, for ellers havde jeg maaske glemt den Side af Sagen, og det var dog et væsentligt Argument oppe i Landstinget imod Ribe, det er Sundhedsforholdene i Ribe. Det er imidlertid jo opløst af Fysikus i Ribe i Bilagene, som ere blevne trykte i Landstingstidenden, da de der behandlede denne Sag, at Forholdene i Ribe ere saaledes, at medens Dødeligheden i Danmarks Købstæder er 2.26, er den i Ribe 2.13, altsaa Dødeligheden i Ribe er mindre end i samtlige Landets andre Købstæder, saa naar der er Tale om . . . (Afbrydelse) . . . ja, de ere jeg, det er netop Sagen, de ere seje ude i Ribe, det tror jeg ogsaa, de ere; det ere Bestyrelserne i det hele taget. Jeg staar her med Bilag i Haanden, som kunde give Anledning til udførlige Udtalelser i denne Sag, men det skal jeg ikke gøre; jeg skal udtale mig saa kort som muligt, fordi jeg tror, at der er en saadan Strømning her i Salen over for dette Lovforslag, at det ikke vilde være praktisk nu at komme dybere ind paa, hvor Seminariet skal ligge. Men hvad Sundhedsforholdene angaar, ere de gode nok. Der er en anden Side ved denne Sag. Det forundrer mig slet ikke, at det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (Byriel Jensen) ser paa Sagen, som han gør, og jeg siger det ikke til det ærede Medlem som en Kritik; han er jo ogsaa forholdsvist ny i denne Sal, men Forholdet er jo det, at det fra alle Sider er erkendt, at vi have en gammel Gæld at afbetale til Ribe. Det er blevet hævdet her i Salen i den Række af Aar, jeg har siddet her, ikke alene af mig, men af mange andre, at intet Sted er saaledes mishandlet, navnlig af Staten, som Ribe. Ribe mistede i 1864 14 af de 28 Sogne, der havde Ribe som Købstad, og hvad Tab der ikke kom ad den Vej, det kom ved, at Staten anlagde Esbjerg Havn; det har efterhaanden vist sig meget tydeligt, hvorledes den har skadet Ribe. Det kunde ikke være anderledes, lige saa lidt som det i 1864 kunde være anderledes, end at vi maatte finde os i at bytte med de Sogne, der ligge ovre ved Kolding, hvilket Bytte havde til Følge, at Ribe blev berøvet omtrent det halve af sit Opland. Jeg skal ikke paa nogen Maade driste mig til at hævde, at det var muligt, at der kunde findes en bedre Plads for en Havn end Esbjerg, og vi have jo ogsaa haft den glædelige Erfaring i denne Vinter, at det har været den eneste Havn, der har kunnet befæres i den allerværste Vintertid.